

FECR

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

Aylık İslami Eğitim Dergisi

Sayı 9

Yıl Eylül 2022

KURTULUŞ Cemaat ile olacaktır

Safvan MUHLİS Hoca
Hasbihal

Selman SAMATYALI - Zeyd ENFAL - Halid EYMEN - Muaz ALİMOĞLU -
Abdulkerim SİDDİK - Ali MARUF - Muhammed YAŞAR

İLETİŞİM AĞLARIMIZ

Merkez Mescid / Dergi Binası
Ali baba mah. 5041 sok. gözde apt altı no8

Karaköprü/ŞANLIURFA

İletişim : 0531 104 15 96

fecrmescidi@gmail.com

Fecr Dergisi Temsilciligi

Yusuf paşa mah. 11 nisan fuar cad.no 22/a

Haliliye/ŞANLIURFA

İletişim: 0545 492 60 60 - 0552 727 97 56

fecrdergisi/facebook.....

fecrmescidi/instagram.....

fecrmescidi/youtube.....

TASARIM VE DİZAYN FECR MEDYA EKİBİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ السَّلَامُ عَلَیْكُمْ

Hamd bizlere lütufta bulunarak bize doğru yolu gösteren alemlerin Rabbine. Bütün sevgiler, övgüler ona. Her türlü noksanlıktan münezzehe olan, kullarına merhamet eden Allah azzevecelle'dir.

Bizlere bu yolda mücadele etme imkanı tanıyan ALLAH'a sonsuz hamd'dan sonra. Günümüz toplumunda bir hayli kendisini İslam'a nispet eden cemaatler, dernekler ve vakıflar olduğu malumdur. Ve her bir cemaatinde kendine göre usul ve metotları bulunmaktadır. Bu cemaatlerin her biri kendi cemaatinin hak olduğunu iddia ederek diğer cemaatler hakkında ileri geri konuşarak kendisini temize çekmektedirler. Oysaki Rabbimiz;

"Sizin içinizden (insanları) hayra çağıran, iyiliği emreden, kötülükten alıkoyan bir topluluk olsun. Bunlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir." (alimran 104)

Bu ayet ise bir cemaate değil bir ümmete inmiştir. Buna karşılık ise her bir birey ya da cemaat Kuran ve Sünnet yolunda bu davetin birer müntesibi olma gayretine girmelidir. İnsanlar kendi aralarında çekişmeleri bırakıp kurtuluş yollarını aramalıdır. Bu nedenle bu ayki sayımızın başyazısı "Kurtuluş Cemaat ile Olacaktır." Başlığını almıştır.

editör

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI

İÇİNDEKİLER

Kurtuluş cemaat ile olacaktır

Tagut

İstihza

Esmâül hüsna (**El mucib**)

Kur'an-ı kerim mucizeleri (Yeraltı suları)

Aidiyet ve sahiplenme

Fasık kavramı

Yakini iman ve tevekkül

Safvan MUHLİS (Hoca)

Selman SAMATYALI

Halid EYMEN

Selman SAMATYALI

Muaz ALİMOĞLU

Abdulkerim SİDDİK

Muhammed YAŞAR

Zeyd ENFAL

Yazarlar dergi içinde seçmiş oldukları konularda, kaynak göstererek alıntı yapabilirler.

KURTULUŞ CEMAAT İLE OLACAKTIR

Safvan MUHLİS Hoca
İLETİŞİM

safvanmuhlis@fecrdergisi.com

Hamd, Alemlerin sahibi olan, kullarına sıratı mustakimi öğreten ve elçilerini bu düstur üzerine yollayan Allah azzevecelleyedir. Salat ve selam, ümmetine çok düşkün olan ve onlara acıyan, Rahmet Peygamberi Muhammed(aleyhisselatuvesalam)e ve onun yolunu ihlas ile takip edenlere olsun.

Bundan sonra;

Bu sayımızda inceleyeceğimiz konu, İslam akidesinin yerli yerince anlaşılmasında kilit rol oynayan ve birçok tarikten(yoldan) rivayet edilen, Allah Rasulu'nun(sallallahualeyhivesellem) haberini verdiği 73 fırka hadisidir.

Gerçekten ilim ehli bu meselenin ehemmiyeti noktasında çokça durmuşlardır. Çünkü bu mesele ile Müslümanların dostluk, düşmanlık, ehli kiblenin kim olduğu, bidat fırkalarının usullerini ve selefin saf akidesinin ne ile şekillendiği gibi konular ortaya çıkmaktadır.

Öyleki güncel hayatımızda İslami kavramların bu kadar saptırıldığı bir çağda özellikle akidevi meseleleri sarih bir şekilde anlayabilme noktasında birazdan bahsedeceğimiz hadis, mihenk taşı mesabesindedir. Biz de bu sayımızda temel olarak aldığımız bu hadisiRabbimizin bize hayrı isabet ettirdiği kadarıyla izah etmeye çalışacağız inşaallah. Doğrular Allah-u Teala'dan hatalar ise nefsimizdendir.

“Enes b. Mâlik'ten şu hadis nakledilmiştir:

“İsrail oğulları 71 fırkaya ayrıldılar. Benim ümmetim de 73 fırkaya ayrılacaktır. Onlardan birisi hariç diğerleri Cehennem'e gireceklerdir. O fırka da cemaattir.” Yine Enes b. Mâlik'ten şu rivayet nakledilmiştir: “İsrail oğulları 71 fırkaya bölündüler. Bunlardan 70'i Cehennem'e gitti ve sadece biri kurtuldu. Benim ümmetim 72 fırkaya ayrılacak ve 71'i Cehennem'e gidecek ancak biri kurtulacaktır. Dediler ki; Ey Allah'ın Rasûlü o kurtulanlar kimlerdir? Rasûlullah: Cemaattir, cemaattir, buyurdu.”

Yine farklı bir tarikten gelen rivayette;

“Size Allah'tan korkmayı, Habeşli bir köle de olsa (başkanınızı) dinleyip itaat etmeyi tavsiye ederim. Çünkü durum şu ki sizden, benden sonra yaşayacak olan kimseler, yakında çok ihtilaf görecekler. Binaenaleyh benim sünnetime; doğru yolu bulan, hidayete erdirilmiş halifelerin sünnetine sarılın. Bunlara azı dişlerinize (yapışır gibi sımsıkı) yapışın. Sonradan çıkarılmış şeylerden sakının. Çünkü sonradan çıkarılmış her şey bidattir.”

(Tirmizi, İlim, 16; Ebu Davud, Sünnet, 5; İbn Mâce, Mukaddime, 6; Ahmed b. Hanbel, 4/126,127; Mustedrek, 1/95-96)

“Abdullah b. Amr’dan rivayet edilen bir hadis ise şöyledir:

“İsrail oğullarının başına gelen benim ümmetimin de başına gelecektir. Öyle ki onlardan birisi alenî olarak annesine gelmek istese (zina etse) benim ümmetimden de bunu yapan olacaktır. İsrail oğulları 72 fırkaya bölündü. Benim ümmetim 73 fırkaya bölünecektir. Onlardan biri hariç hepsi ateştedir. Dediler ki; O tek kurtulan millet kimdir? Ben ve ashabımın buldukları şey üzerine olanlardır.”(EbûDâvud, Sünne, 1, (H. No: 4597).

Yukarıda ifade edilen hadisler geçmeden önce kısaca Allah’ın (azzevecelle)murad ettiği Müslümanlığın(yani kulluğun) ne demek olduğuna nakiller doğrultusunda bir hatırlayalım.

“Ey insanlar sizi ve sizden öncekileri yaratan rabbinize ibadet edin ki ona karşı gelmekten korunmuş olasınız.”(Bakara/21)

“Ey insanlar, Allah’ın, üzerinizdeki (bunca) nimetini (kalbinizle) hatırlayın, (dilinizle) anın. Sizi gökten ve yerden rızıklandıracak Allah’tan gayri bir yaratan var mı? Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O halde nasıl (olur da tevhidten küfre) çevriliyorsunuz?”(Fatır/3)

“Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah’ın dışında ilahlar olsaydı, elbette, ikisi de bozulup gitmişti. Arşın Rabbi olan Allah onların nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir.”(Enbiya/22)

“Yoksa, kendisine yakardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren; sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah’ın yanında başka bir ilah mı? Ne de kıt düşünüyorsunuz.”(Neml/62)

İfade edilen ayetler gibi Kuranda binlerce nakil bulabiliriz. İslam’ın en temel ve keskin meselesi; bir kulun, Allah Teala katında değer bulabilmesi, amelilerinin makbul olabilmesi ve cehennemden azad edilmesi ancak Allah’ı (azzevecelle) hakkı ile tanıyıp O’nun emir ve yasaklarına göre hayat programını tanzim etmek ile olacaktır.

Buda hiç şüphesiz kitabın kendisine nazil olduğu Rasulullah’ın (sallallahualeyhivesellem) ne ile emrolunduğunu bilmek, davasını aktarırken neye çağırıldığını ve hiçbir şekilde menfaate yönelik bir çağrı olmadığını fehm etmek ile olacaktır!

Kuran insanlara inerken baştan sona Allah Teala’nın muradı gereği “kulluğun” sadece O’na yapıp, insanların bir ve kahhar olan Rablerini tanıması istenmiştir.

Nazil olan kitabın hakk ile anlaşılabilmesi içinRasulullah’ın (aleyhisselatuvessem) ve ashabına indirilen bu kitapta mücmel(tafsilata ihtiyaç duyulan) ve müphem(kapalı olan) olan nakillerde ancak Rasulullah(sallallahualeyhivesellem) tarafından kavli, filive takriri sünneti ile vücut bulmuştur. Ve bu noktada Rasulullah(sallallahualeyhivesellem) bu dinde beyan edici ve vahyin kontrolü ile hüküm koyucudur.

Nitekim ayette şöyle buyrulur;

“Rabbine yemin olsun ki aralarındaki anlaşmazlıklarda seni hakem seçip sonra da verdiği hükme, içlerinde bir sıkıntı duymadan tamamıyla boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.”(Nisa/65)

Görüldüğü üzere Allah Teala kullarının imanını Allah Rasülü’nün verdiği emirde tam bir teslimiyet olmadıkça kabul etmeyeceğini beyan buyurdu. Buda şunu gösteriyor ki Rasulullah bu dinde mübeyyin-dir ve onun sünneti Allah’ın razı olduğu yolu izah etmiştir. Bunun dışına çıkılacak her yolda kişiyi delalet ehli yapacaktır.

Rasulullah(aleyhisselatuvessem) şöyle buyurdu;

“Muhakkak ki, en güzel söz / sözlerin en güzeli Allah’ın kitabıdır. Hedyin / yol gösterici rehberlerin en güzeli, (Hz.) Muhammed’in rehberliğidir. İşlerin en kötüsü sonradan icat edilenlerdir (bidatlardır). Her bidat dalalettir.”(Müslim, Cuma, 13; İbn Hacer, 511)

Gerçekten bu hadis önemine binaen bu dinin asılları ile ilgili bir nakildir. Çünkü hadisin şerhinde İmam Şatıbi(rahimehullah) bidat olan bir meseleyi iki kısma ayırıyor; Hakiki bidat ve izahi(göreceli) bidat. Şeriatın hiçbir asla dayanmayan bidat “hakiki”, bir tarafı ile şeriata dayanıp bir tarafı ile dayanmayan bidatler ise “izafi” bidattir.

Hadisin içine aldığı bidat da "Hakiki" olan bidattir! Bu şu demektir; İslam'da aslı olmayan veya asla dayanmayan herhangi bir görüş, yol veya amel kişiyi hakiki bidat içine sokar ve akabinde delalet ehlinden sayılır. Bu sebeptendir ki kişinin İslam'ın hilafına yapacağı her amel(küfür,şirk,haramlar) onu delalet ehlinden yapacak ve cehennem ehli olacaktır.

Yukarıdaki ifadeler ışığında asıl konumuza gelirsek; Öncelikli olarak bu hadis ne yazık ki birçok cenah tarafından dile getiriliyor ve doğal olarak manası tahrif ediliyor. Genel manada bidat sahipleri bu hadise sarılıyorlar ve kimileri bundan kasıt, tevhidin barındırmadığı Rasulullah'ın mücerred sünneti anlıyor,kimileri yapmış oldukları ameller ile kurtuluş fırkasının(Fırkayı Naciye) yani "TaifetülMansura"nın kendileri olduğunu iddia ediyorlar. Gerçekten böyle bir iddia çok ciddi manada takva noksanlığı vehmidir.

Çünkü Müslüman o kimse ki iki menzile arasında vasat bir noktada olmalıdır.

O da "korku ve ümit" arasında bir yerde olmalıdır.

Hal böyle iken kendi şahsını veya kendi akidesi üzerine olan kimseleri "kurtuluş fırkasından" görmek Allah Teala katında çok büyük bir iddia demektir. Çünkü bunu ifade eden aslında cennetlik olduğunu da iddia etmiş oluyor ki Ehli Sünnet ulemasının itikadında bu küfür amelidir. Bu haseptendir ki Müslüman şeriatın esaslarına sarılan o düstur üzere amellerine vücut kazandıran ve sonu için endişelenen kimsedir.

Gelelim hadiste ifade edilen fırkaların neden ateşte olduklarına! Öncelikli olarak şunu ifade etmek gerekir ki: Ehli Sünnetin itikadında bir kimse kafir olarak canını teslim etmediği müddetçe söylemiş olduğu "**Lailaheillallah**" kelimesi kendisine fayda verir ve çok büyük günahlar işlemiş olup tevbe etmeden ölse dahi eğer Allah Teala o kişiyi cehenneme koysa Müslüman olarak öldüğü için muhakkak ki sonrasında cennete girecektir.

Yani Müslüman olarak ölen kim varsa azap görse dahi sonunda cennete girecektir bu konuda ulema icma etmiştir. Nitekim mübin olan kitabımızda açık olarak ifade edilmiştir ki;

"Hiç şüphesiz, Allah, kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır." (Nisa/116)

Bu ayet ve benzeri nakiller doğrultusunda ulema yukarıda ifade ettiğimiz görüşe varmışlardır. Peki, hadiste ifade edilen "ateştedirler" manası neye taalluk etmektedir? Y

ani o kimseler ebediyen mi cehennemde yoksa burada başka bir mevzu mu var?

Kardeşlerim ilim ehli diyor ki hadiste, cehennemde olanların Rasulullah'ın (aleyhisselatuvessem) sünnetini bırakıp hevalarına göre amel etmeleri, Allah Teala'nın İsim ve Sıfatlarını ta'til(bozma-değiştirme) etmeleri ve kati nasları gerek tevil ederek gerekse kökten red etmeleri ile onlar delalet ehli olmuşlar ve dolayısıyla da cehennemi hak etmişlerdir. Hatta bu fırkaların içerisinde kimi gruplar varki onlar ümmetin icması ile kafirdirler!

Tabi bu fırkalar kendi içlerinde bile farklı farklı gruplara ayrılmıştır. Mesela "Kaderiyye" fırkası aslında kaderin olmadığına itikad ederler, kulun fiillerinde Allah Teala'nın (haşa) hiçbir etkisi yoktur. Bunların içerisinde Gulat-ı Kaderiyye ümmetin icması ile kafirdir. Yine Mürcie ekolu imanı sadece kalp ile tasdik ile kayıtlar ama ulema onları mutlak manada tekfir etmez. Fakat Gulat-ı Mürciye'yi "kalbinizde Allah'ın bilgisi olsun ne yaparsanız yapın" diye itikad ettiklerinden dolayı mutlak manada tekfir ederler.

Pekâlâ, fark nerededir?

Aynı isme sahip ekollerin bir grubu tekfir edilirken diğerleri tekfir edilmemesi? Meselenin aslı bütün bu bidat fırkaların oraya çıkması Allah Teala'nın İsim ve Sıfatlarındaki bozuk düşüncelerden kaynaklıdır. Ehli Sünnet ulemasının takdir ettiği gibi onlar Allah Teala'nın İsim ve Sıfatlarını takdir edemedikleri için bozuk akideye saptılar. Bu yüzden birçok nakli red ettiler. Bunların içerisinde kimileri de aşırılıkları ile kafir hükmünü aldılar.

Bu ekol sahipleri; Kabir azabını, Ru'yetullahı, Allah'ın kulun fiillerini yaratmadığını, Kulun hiçbir şekilde yaptıklarında bir sorumluluğun olmadığı gibi birçok konuda saptılar. İşte bu sebeptendir ki bu gibi konularda kimileri açıktan tekfir edildi kimileri de ancak hüccet ikamesi sonucu hükmüne varıldı. Tabi bunları yapanlarda ancak ilim ehli olanlardı!- Çünkü İsim ve Sıfat tevhidinde kimi konular vardır açıktır kimi konular vardır gizlidir. Kişinin durumu da konunun gizli ve açık olmasına göre değişir. Mesela Allah'ın kullar üzerindeki ilmi iradesi açıktır bunu red eden Gulat-ı Kaderiye kafir olmuştur. Ama Allah'ın ilim iradesini kabul edip de tafsilatında hayata düşenlere hüccet ikamesi yapıldıktan

sonra hükümleri ortaya çıkmıştır.

Yine Rasulullah(sallallahualeyhiveselem) Haricilerden haber vererek şöyle buyurur; Ebû Saîd el-Hudrî'den rivayet edildiğine göre Rasûlullâh (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Aranızda öyle bir grup ortaya çıkacaktır ki, namazınızı onların namazları, oruçlarınızı onların oruçları ve diğer amellerinizi de onların amelleri yanında az göreceksiniz. Onlar Kur'ân okurlar, fakat okudukları boğazlarından aşağı geçmez. Onlar okun yaydan çıktığı gibi dinden çıkarlar..." (Buhârî, Fedâilü'l-Kur'ân, 36)

Bu konu gerçek manada ilim ve üzerinde ciddi bir çalışma yapılması gereken bir konu. Çünkü bütün ümmetin sapittiği meselenin temelinde İsim ve Sıfat tevhidinde yapılan bozukluklardan dolayı çıkmıştır. Bu yüzden eğer bir kimse sahabenin ve selefın yolundan aykırı bir itikada bürünürse muhakkak ki bidat ehlinin olacaktır. Buda kendisini cehenneme sürecektir.

Bugün içerisinde bulunduğumuz halihazırda yapılan bütün ihtilaflar sebebi sahabenin fehmi etmediği amellere ve itikada sapmaların olmasındandır. Geline zaman diliminde sünnetin inkarına yönelik projeler,hevanın ilah edilmesi zirveye çıkmış durumda. Birde bunun yanında sünnete ittiba eden tevhid ehlinin arasında ne yazıkki ciddi manada ihtilaflar mevcut. İctihad ehlinin üzerinde konuşması gereken keskin konular bugün ne yazık ki sıradan kişilerin ağzında gelişigüzel konuşulmaktadır. Halbuki konu Allah'ın(azzevecelle) adına hüküm vermek ile ilgili bu kadar ağır, fakat şeytan öyle bir süslemişki yapılanlar bir akide beyanı olarak ifade ediliyor. Halbuki Allah Teala açık bir şekilde beyan ederek buyurur ki;

"De ki: 'Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haksız yere 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.'" (Araf/33)

Gerçekten ümmet öyle bir noktaya geldi ki günlük yapılan amellerde bilgisi olmayan insanlar en keskin meselelerde müçtehid kesildiler.

Bu konu ile ilgili olarak Muasır Ulemadan İmam EbuButayn(rahimehullah) şöyle söyler;

"İnsanlara baktığınızda namaz, ticaret, talak gibi konularda en ufak bir problemde ilim ehline danışıyorlar. Ama nasıl bir iştir ki zikir ehlinin konuşması gereken konularda ilim ehline müracaat etmeyi

bile kerih görürler" Evet olay aslında çok ciddi bir noktada ama farkına varamıyoruz.

Konu ile ilgili olarak birde hadisve sahabe nakillerine bakalım;

Ebu Davud Sünen'in deEdeb bölümünde: "Bağyin yasaklanışı bahsi" diye bir başlık açmış ve bu başlık altında Ebu Hureyre-Radiyallahuanh-dan gelen şu rivayeti kaydetmiştir: Ben Rasûlullah -Sallallahu aleyhi vesellem-i şöyle buyururken dinledim:

"İsrailoğulları arasında kardeş olmuş iki kişi vardı. Onlardan birisi günah işlerdi, diğeri ise olanca gayretiyle ibadet ederdi. Gayretle ibadet eden kişi diğeri sürekli günah üzere görür dururdu. Ona bu işten vazgeç, derdi. Yine bir gün bir günah işlemekte olduğunu gördü ve ona: Vazgeç, dediği halde bu sefer adam: Beni Rabbimle başbaşa bırak, sen benim üzerime bir bekçi mi gönderildin? Bu sefer öbürü şöyle dedi: Allah'a yemin ederim, Allah sana mağfiret etmeyecektir yahut ta seni cennete sokmayacaktır. Yüce Allah ruhlarını kabzetti, her ikisi de âlemlerin Rabbinin huzurunda bir araya geldiler. Gayretle ibadet eden bu kimseye: Sen Beni biliyor muydun, yoksa sen Benim elimde bulunana kadir miydin? Günah işleyene de: Haydi git rahmetimle cennete gir, dedi. İbadet eden kimse hakkında da: Bunu alın cehenneme götürün, diye buyurdu.

Ebu Hureyre dedi ki:

Nefsim elinde olana yemin olsun ki o dünyasını da ahiretini de mahveden bir söz söylemişti." Bu hasen bir hadistir. (Ebu Davud/4901)

İbn Abbâs (r.a) şöyle buyurmuştur: "Kim bilmediği fetvâ ile fetvâ verirse, o fetvâningühâhi o kişinin üzerine olur. (Dârimî, Müsned, I, 261 (162); Beyhakî, Medhal, s. 179 (186); İbn Abdilber,,Câmi-ubeyâni"l-ilm, II, 862 (1626)

Abdurrahmân b. Ebî Leylâ anlatıyor: "Ben Resûlullâh'ın (s.a.v) ashâbından yüz yirmi kadar ensâr tanıdım, onlardan birine bir mesele sorulduğunda başkasına havâle ederdi, o da diğeri, böyle de dönüp dolaşıp birinci kişiye gelirdi."(Beyhakî, Medhal, s.433 (801).

Görüldüğü üzere İslam'da bir konuda hüküm vermek aslında Allah Teala adına hükmetmek demektir. Çünkü İslam'ın asılları Kuran ve sünnete dayanır, asıllarda olmayan fer'i konularda bu asıllardan türer. Bu fer'i konuları asıllara ilhak etmekte ancak ilim ehlinin işidir. Nitekim ayette buyurulur ki;

"Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun." (Nahl/43)

Ümmetin geldiği nokta ise etin olan meselelerde çok cevval olup cesaretli davranılmasıdır. İşte bu sebeptendir ki bizler eğer kurtuluş firkasından olmanın derdi ile yaşıyor isek her durumda sahabenin fikhını, akidesini, terbiyesini ve menhecini yol edinmemiz gerekiyor. Eğer bu yapılmaz ise işte o zaman Allah muhafaza bizlerde ateş ehlinden olabiliriz. Muhakkak konuya dair daha çok konuşulacak şeyler var. Rabbim Rasulullah Efendimizin ve ashabının akidesi üzerine, Allah azzevecelle'denhakkıyla ittika etmeyi nasip etsin günahlarımızı bağışlasın ve bizleri istikamet ehlinden kılsın Allahümmeamin.

TAĞUT

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyali@fecrdergisi.com

Hamd ve övgü, Allah'a (azze ve ceele), salat ve selamresulullah (sallallahualeyhivesellem) ve O'nun yolunu ihlas ile takip eden Mü'min ve Muvahhid kullara olsun.

Tağutu reddetmek imanın bir gereğidir.

Tağut'ured ve inkar etmek,

La ilahe illallah'ın en önemli şartlarından biridir. Bu şarta uyulmadan ve onları dil ile kalp ile fiil ile red etmeden iman sahih olmaz.

Tağut kavramı, birçok İslami kavramda olduğu gibi manası tahrif edilen ve yanlış yorumlanan kavramlar kervanına dahil olmuştur.

Tağut'u inkar etmek, tüm peygamberlerin ilk çağrısı olduğu halde toplumumuz daha bu kelimenin anlamını bilmemekte ve duyduğu zaman garipsemektedir.

Hatta öyle bir duruma gelmiştir ki kişiye tağutun ne olduğunu bilmesi ve reddedilmesi gerektiğini anlattığında hemen,

"Ne tavuk mu? Tavuk nasıl inkar edilebilir ki?"

Şeklinde çok komik bir o kadar da üzücü bir cevap vermekten tağutları tavuk şeklinde anlamaktadır. Bu gerçekten de çok vahim bir durumdur.

Tağutu reddetmek tüm peygamberlerin ortak çağrısıdır. Ashab-ı kiramın çocuklarına öğrettikleri ilk şey bu olmasına rağmen günümüz insanı bu kelimenin ne anlama geldiğini, bu kelimenin kapsamına giren varlıklara karşı nasıl tavır takınacağını ve böylelerinin de nasıl inkar edileceğini maalesef bilmemektedir. Hatta ve hatta bu kelime kendilerine tebliğ edildiğinde söyleyenleri anarşist, radikal veya derinlere inmiş bir mecnun gözü ile bakmaktadır. Bu noktada da biz Müslümanlara düşen görev Tağutu ve onun kapsamına giren varlıkları gücümüz nispetinde insanlara anlatmaktır.

Tağut kelimesini ne anlama geldiğini birlikte bakalım.

Tağut kelimesinin anlamı, sözlükte haddi aşmak, azmak, belirlenmiş sınırı geçmek yada bir şeyin üzerini örtmek gibi anlamlara gelir. İstılahtaki asıl anlamı ise Allah'ın dışında ya da Allah ile beraber kendisine ibadet ve itaat edilen, O'nun hükümlerini tanıyan ve insanları Allah'ın dininden uzaklaştıran tüm varlıklardır.

Şimdi alimlerin tağut kelimesini nasıl izah ettiğine bir göz atalım.

İbn Kesir der ki;

Tağut, kulun haddini aşmasına vesile olan her şeydir. Her kavimintağutu, Allah ve Resulü dışında onun hükmüne başvurdukları, Allah'ı bırakıp ibadet ettikleri, basiretsizce Allah'ın dışında tabi oldukları kimselerdir. Kim Resulullahsallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiğinin dışında bir şeyin hükmüne başvurur veya o şeyle hüküm verirse tağut ile hükmetmiş ya da tağuta mahkeme olmuş demektir.

Şeyh Muhammed El Fatih der ki;

İslam'ın şeriatına muhalif kanunlarla hükmetmek, insanların; kan, mal ve sosyal hayatları konusunda hüküm vermek için konulan bütün kanunlardır. Yüce Allah'ın şeriatı olan hadleri kaldıran, faizin, zinanın ve içkinin haramlığını iptal eden bütün beşeri sistem ve kanunlartağut kavramına girerler. Zaten böyle kanunların her biri başlı başına birer tağuttur.

Tağutların adet ve sayısının sınırlandırılması mümkün olmamak ile birlikte İslam alimleritağut'ubeş ana başlık altında incelemiştir bu beş temel başlık ise şöyledir.

1- Şeytan

Tağutların en büyüğü hiç şüphesiz ki şeytandır. İnsanları Allah'a ibadetten alıkoymuş ve onları saptırdığı için tüm tağutların elebaşı konumdadır. Bundan dolayı birçok tefsir alimi şeytanı tağut diye nitelendirmiş ve onun en büyük tağut olduğunu beyan etmiştir. Burada değinmeden geçmeyeceğim çok önemli bir nokta var o da birçok meal çalışması yapan mütercimlerin farkında olarak veya olmayarak tağut kelimesini sadece şeytan olarak tercüme etmeleridir bu çok vahim sonuçlara sebep olabilecek bariz bir hatadır. Çünkü böylesi bir tercüme meal okuyan insanların aklına tağut denilince hemen şeytan gelecek ve tağut kelimesini kapsamına girdiği halde sırf bu yanlış tercümeden ötürü birçok tağut o kişinin benliğinde tağut olmaktan çıkacaktır.

2 Sihirbazlar

Sahabe ve tabiinden bazıları tağut kelimesinin sihirbaz anlamına geldiğini söylemiştir.

3 Kahinler

Gaybı ve insanların idrakinin dışında bir takım işleri bildiğini iddia eden kimselere Kahin denir. Bunlar kimi zaman gelecekte haber verirler kimi zaman da kaybolmuş eşyaların yerini söyler-

ler. Bunu da gökyüzünden kulak hırsızlığı yapan şeytanlardan öğrenirler. Böylesi bir iş kesinlikle insanı dinden çıkarır. Çünkü gaybı ve geleceği bilmek Yalnız Allah'a mahsustur. Allah'ın bileceği bir şeyi kendinde görmek insanı şirke sokar. Bu nedenle birçok Alimtağut kelimesini Kahin olarak da yorumlamıştır.

4 Putlar

Bunlar da Allah'ın dışında ibadet edilen varlıklar oldukları için tağut kavramını içinde değerlendirilmiştir.

5 Allah'ın şeriatına aykırı kanun koyanlar

Tağut ismini en fazla hak eden bunlardır.

Çünkü bunlar Allah'ın göndermiş olduğu kitabı birtarafa atarak kendi heva ve heveslerinden kanunlar yapmakta ve bu suretle de haddi aşmaktadırlar. İnsanoğlu, kanun icat etmek ve yasa yapmak için yaratılmamıştır. Onun bir tek yaratılış gayesi vardır; O da Allah'ın kendisi için göndermiş olduğu kanunlara uygulamak suretiyle rabbine ibadet etmesidir.

Bu vazifeyi unutarak Allah'ın üstlenmiş olduğu bir işi ele almak isteyenler, onun belirlediği sınırları çiğnemiş olurlar. Bu ise onların tağut vasfını almaları için yeterli bir nedendir. Hele bir de Allah'ını serbest dediğine yasak, yasak dediğine de serbest diyenler var ya işte onlar küfürde ilerlemiş ve Allah'a isyanda zirveye çıkmış insanlardır. Böylesi tağut olmanın yanı sıra Allah'ın haklarına el koymaya yeltendikleri için aynı zamanda gaspçılardır. Her insanın böylelerine karşı teyakuzda olması gerekir. Heva ve heves, vatan ve milliyetçilik, ırkçılık, demokrasi, Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler ve anayasaları Kur'an olmayan meclisler de çağımız alimlerinintağut olarak nitelendirdikleri şeylerdir tüm bunlardan sakınmak gerekir.

Tağut'uinkar Etmenin Şekli ve Niteliği

Tağut'ured ve inkar etmek kimilerinin zannettiği gibi sadece dil ile olan bir şey değildir. Aksine,-tağutuinkar etmek hem itikat hem söz hem de amel ile gerçekleşen bir olaydır. Ve bu üç temel esası yerine getirmediğutağutured etmiş sayılmayız.

Tağutun itikat ile reddedilmesinin şekli, bu kişinin kalben tağut'a buğz etmesi, onu sevmemesi, itikat olarak ona düşmanlık beslemesi,

onun ve ona itaat edenlerin küfre düştüğüne inanması şeklinde olur.

Tağutun bu şekilde inkar edilmesi hususunda hiç kimse mazur sayılmaz. Çünkü hiçbir kimsenin başka birisinin kalbine girmesi veya Onun kalbi üzerinde Hakimiyet koruması mümkün değildir. Bu nedenle tağutları seven, bunlara sempati duyan, onlara düşmanlık etmeyenler asla tağutu reddetmiş olamazlar.

Tağutun dil ile reddedilmesinin şekli,

kişinin tağutları ve onların yarıdakılarını tekfir etmesi, onların Müslüman olmadıklarını söylemesi ve onlardan beri olduğunu ilan etmesi tağutu dil ile reddetmenin kapsamına girmektedir.

Tağut'un amel ile reddedilmesinin şekli,

bu da kişinin hiçbir şekilde onlara destek vermemesi, onları yönetici lider ve baş seçmemesi ve her fırsatta da onlardan içtinap ederek uzak durması suretiyle olur.

Zümer Suresi 17 ayette, "Tağuta ibadet etmekten uzak duran ve Allah'a yönelenler var ya işte onlar için müjde vardır. Ey iman edenler kafirleri veli, dost, yardımcı ve yönetici edinmeyin."

Bu ve benzeri ayetler tağutlardan uzak durulması gerektiğini açıkça beyan etmektedir.

Buraya kadar anlatılanlar,

LA İLAHE İLLALLAH'ın

geçerli olabilmesi için olmazsa olmazlarındandır. İnsanoğlunun, namaz kılması, oruç tutması, gece ibadetlerine kalkması cemaatlere gitmesi, zindana esir düşmesi, ayaklarına diken batması bu şartı ortadan kaldırmaz. Aksine cennete götüreceği bu ibadetlerin Allah katında hiçbir değeri yoktur. Nasıl olsun ki?

Bir Yahudi ya da Hristiyan kiliseye giderek ibadet ediyor, Allah'a inanıyor ve hatta yemeğe oturduklarında Allah'a dua bile ediyorlar ama öte yandan Allah'ın hakkı olan yeryüzünün hakimiyetini kendi elleriyle yapmış oldukları demokrasi, laiklik, özgürlük, cumhuriyet adı altında bir takım uydurma kanunlarına teslim ediyorlar. Allah da bunları kafir olarak nitelendiriyor.

Yeryüzünü ve gökyüzünü yaratan, doğunun ve batının sahibi olan ve bunları ardı sıra takip eden gezegenleri hatasız bir şekilde halk eden bir yaratıcı nasıl insanlar arasında hüküm sahibi olmuyor?

Bugün mevcut toplumumuzda camilerin içinde Allah'a yönelenler, Allah'ın bir olduğunu ikrar edenler, maalesef ki faizi, içkiyi, kumarı, zınayı serbest edenlere ve şeriatın hiçbir

kuralı uygulanmazken sadece cenazelerine şehit diyerek, İslam'ı sembolize olarak gösterenlere bir hayli sempati duyarak kötünün iyisi ehvenü şer diyerek onları desteklemektedir.

Bunlar, kafirler ile iş birliği yaparak doğuda ve batıda Müslümanların üzerine bomba atarak onları yurtsuz bırakarak perdenin arkasında ise güzümüz toplumuna kahkaha atarken bizim zavallı Ahmet amca bunları İslam'ın son kalesi olarak görmesi ne acı bir durumdur.

İşte yukarıda bahsi geçen tağut kavramı bizlere bunların iç dünyalarını bildirmektedir.

Çaba bizden takdir ALLAH'tandır.

İSTİHZA

Halid EYMEN

İletişim

halideymen@fecrdergisi.com

Hamd bizleri necis bir sudan yaratıp sonra bizleri izzetli ve yeryüzünün en şerefli varlığı kılan Allah'a aittir. Salât ve selâm ise pak sünneti olan nebimiz Muhammed'e (aleyhisselatuvessem) ve ehline aittir.

Allah u Teâlâ, ben yeryüzünde bir halife yaratacağım dediği vakit insana kıyamete kadar olacak bir din seçmiştir.

Buda hiç şüphesiz her ne kadar şeriatları farklı farklı olsada her peygamberin dini olan İslam'dır. Ve geçmişten günümüze kadar olan zamanda İslam'a karşı savaş açanlar olmuştur oluyor ve olacaktır. Ve bunların içerisinde olan en büyük sorunlardan biride Allah ile dini ile veya nebisi ile istihza etmektir.

“(Ey Muhammed!) Andolsun, senden önce de birçok peygamber alaya alınmıştı da onlarla alay edenleri, alay ettikleri şey kuşatıp mahvetmişti.”(En'am/10)

Peki, Allah'ın esasları ile istihza nasıl olur?

Yere düşen hiçbir yaprak yoktur ki onu, Allah u Teâlâ dilemiş olmasın. Şüphesiz Allah ne dilerse muhakkak onun bir hikmeti vardır. İşte Allah Teala'nın Kuran ve Sünnette bildirdiği herhangi bir nas ile alay etmek küfürdür. Kişiyi İslam'dan çıkartır. Veyahut Allah'ın zati ile nebilerinin zati ile istihza etmek de bunun gibidir.

Mesela Kur'an'ı Kerim'i tekmelemek, Allah Rasulünün sakal sünneti ile alay etmek veya İslam şiarlarıyla dalga geçmek, hicab'a dil uzatmak, bunlar gibi dinden riddet eden, sayılamayacak çok sayıda istihza örneği günümüzde mevcuttur.

Hâşâ bu sakal ne böyle işte hâşâ burası modern çağ Arap kültürü bu zamana uymaz tarzı sözler sadır olmaktadır.

İşte insanlar İslam'ı kötülüğe kötülüğe İslam dininin evrensel olmasını kabul etmeyipsadece Arap Yarımadasına indiğini akıllarına kazıya kazıya bu hale geldiler.

Ve İslam'ın şiarlarıyla alay edecek mertebeye geldiler. Ve ne gariptir ki bunları yapan insan kendikarnında pislik taşıyan nankör bir varlık olduğunu unuttu.

Peki, kişinin şaka veya espiri kastıyla Allah ile istihza etmesi birşeyi değiştirirmi?

Öncelikle Allah'ın zati veya esası ile alay eden kişi ne kastıyla yapıyorsa yapsın dinden çıkmıştır çünkü bunun şakası olmaz. Nitekim Allah Teala kitabı mübin'inde şöyle buyurmaktadır:

“Münafıklar, kalplerinde gizledikleri küfür, düşmanlık ve hileleri yüzlerine vuracak bir sûrenin tepelerine indirilmesinden çekiniyorlar, buna rağmen yine de alay ediyorlar. De ki: “Siz alay edin bakalım! Hiç şüphesiz Allah, bilinmesinden çekindiğiniz o şeyleri orta yere döküverecektir.”Kendilerine niçin alay ettiklerini sorsan, mutlaka: “Biz öylesine lafa dalmış, eğleniyor-duk!” derler. De ki: “Demek siz Allah ile, O’nun âyetleriyle ve O’nun Rasûlüyle eğleniyorsunuz, öyle mi?” Artık boşuna özür dilemeyin! Çünkü siz iman ettikten sonra tekrar küfre girdiniz. Samimi tevbelere dolayısı sizden bir grubu affetsek bile, diğerlerini inkâr ve günahıta ısrar etmeleri sebebiyle cezalandıracağız.”(Tevbe/64-66)

Ayette açık bir şekilde AllahTeala, kendisiyle alay edenleri iman ettikten sonra küfre girdiniz buyuyor. Demekki Allah’ın dini ile şakadan da olsa istihza etmek kişiyi dinden çıkarır taki kişi tövbe edip o ameli terkedinceye kadar.Ki onlar, eğleniyorduk, şakalaşıyorduk derler, sanki bu meseleler oyun ve eğlence konusu yapılabilecek basit meselelerdir...

Halbuki ele aldıkları bu meseleler, çok büyük ve önemli meselelerdir. Bunlar, kendilerini necis bir sudan yaratan Allah’ın esaslarıdır.

Peki, insan neden Allah ile veya İslam şiarlarıyla istihza eder?

Yeryüzüne gönderilme amacını bilmeyen insan Allah’ı tanımayan insandır. Bu nedendir ki Allah’ın kabul etmediği davranışları yapadurur. Ama şunu unutmamalı ki Allah’ın herhangi bir esası ile dalga geçen kişi imanı anlamış değildir ve kalplerinde maraz bulunduranlardır. Kalbinde Allah’a karşı samimiyet bulunduran insan Allah’a karşı haya sahibi olup Allah ile istihza edecek cüreti bulamaz. Ve Allah’uTeala’yı yüceltmekten başka birşey yapmaz. Ve necis bir sudan yaratıldığını unutan insanoğlu Rabbi ile nasıl olurda alay eder! ? Nasıl olur datesettürlü kadınlara dil uzatır! ? Nasıl olur da Allah Rasulünün sünnetlerini geri ci ve yobaz görür! ? Summu hâşâ bütün bunlar amelleri fasit eden sözler ve hareketlerdir.

Peki, çevremizde Allah ile alay edenler varsa bizim onlara karşı tavrımız ne olmalı?

“Şüphesiz ki (Allah), Kitap’ta size (şu hükmü) indirdi: Allah’ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını duyduğunuz zaman, başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber (aynı mecliste) oturmayın. (İnkâr etmeden ya da konuyu de-ğiştirmedikleri hâlde aynı ortamda oturursanız)

şüphesiz ki siz de onlar gibi (kâfir/müşrik) olursunuz. Muhakkak ki Allah, münafıkları ve kâfirleri cehennemde toplayacak olandır.”

(4/Nisâ, 140)

Bu âyet Taberi tefsirinde şöyle izah edilmektedir: Müfessirler bu âyete dayanarak, bid’at ehlinen veya fâsıklardan yahut benzeri haktan ayrılan kimselerden uzak durulmasının gerektiğini, âyet-i kerime’nin, bu gibi insanlarla oturup kalkmayı yasakladığını söylemişlerdir.

İbrahim et-Teymi diyor ki:

“EbûVâil dedi ki: “Kişi bulunduğu bir mecliste, arkadaşlarını güldürmek için bir yalan söyler. İşte bu durumda Allah onlara gazap eder.” Bunu İbrahim en-Nihai’ye anlattım. O da dedi ki: “EbûVâil doğru söylüyor. Allah u Teâlâ’nın kitabının şu âyetinde buyurulmuyor mu ki: “Allah size Kur’an’da, Allah’ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman başka bir söze geçmedikleri müddetçe o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz...”

Hişam b. Urve diyor ki: “Ömer b. Abdülaziz, içki masasında bulunan bir kısım insanları yakalayıp onlara içki içme cezası verdi. İçlerinden biri de oruçluydu. Onlar: “Bu adam oruçlu.” Dediler. Bunun üzerine Ömer: “Başka bir söze geçmedikleri müddetçe onlarla oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz.” Âyetiniokudu.

İşte tefsirdede izah edildiği gibi bu tür insanlar çevremizde varsa onlar Allah’ı inkarveya Allah ile istihza ettiklerinde o ortamı terketmezsek bizlerinde onlardan olacağımız anlaşılmaktadır. Çünkü adem oğlunun kalbi her an her şeye kayabilirdir. Allah’ın kelamının konuşulduğu yerde kalp Allah’ın kelamına ve dinine yönelir, fakat batıl veya küfür lafızları olan ortamlarda da kalp onla yoğrulur. Ne malum bizlerinde bu tür insanlara kalplerimizin meyletmeyeceği?

İşte bizler Allah azze ve celleye karşı haddimizi bilmezsek, bizlerde bir gün gelip Allah’ın dini ile alay edebiliriz. Bu küfür hasletlerinden kurtulmak için öncelikle yapmamız gereken bu tür inkar ve istihza ortamlarından ictinab edip, Allah’ın isim ve sıfatlarını hakikatiyle bilmek ve dini konularda laubali konuşmalardan tümüyle uzak durmaktır. Allah azze ve Celle bizleri kendisiyle alay edecek kadar aşağılık olmaktan muhafaza eylesin. Allahümmeamin. Doğrular Allah’tan yanırlar bizlerin elleriyle yaptıklarındandır...

ESMA'ÜL HÜSNA EL MUCİB

Selman SAMATYALI

iletişim

selmansamatyalı@fecrdergisi.com

Hamd ve övgü, Allah'a (azze ve ceele), salat ve selamresulullah (sallallahualeyhivesellem) ve O'nun yolunu ihlas ile takip eden Mü'min Muvahhid ve mücahid kullara olsun.

Bir insan bir şeyi ne kadar çok tanırsa, onu tanıdığı nispetle sever, tanıdığı kadar ondan haya eder, tanıdığı kadar ondan korkar ve ona saygı duyar. Bunun içindir ki bizi yaratan Allah Cellecelaluhu'yu hakkıyla sevmek ve O'ndan hakkıyla korkmak için O'nu yakından tanımamız lazımdır.

Bu tanımanın yollarından biri de Allah'ın en güzel isimleridir.

El Mucib: Dua edenlerin dualarını kabul eden ve isteklerini veren anlamına gelmektedir.

Arapçada "ve cebe" kökünden türemiş, kesmek, yormak ve oymak manaları içeren Allah CelleCelaluhu'nun El Mucib sıfatını kullanırken, kesin bir ifade ile icabet etmesi anlamına gelir. Kur'an'da sadece bir yerde geçmektedir.

"Semud'a da kardeşleri Salih'i (gönderdik). Demişti ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet/kulluk edin! Sizin O'ndan başka (ibadeti hak eden) hiçbir ilahınız yoktur. Sizi yerden (topraktan) yaratan ve orayı imar edip, orada ömür süresiniz diye (sizi var eden) O'dur. (Öyleyse) O'ndan başışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz ki Rabbim, (kullarına en yakın olan) Karib ve (dualara ve isteklere icabet eden) Mucib'dir." (Hud 61)

Allah azzevecelle, El Mucib ismini bize haber vermeden önce bizlere nasıl bir ilaha yönelmemiz gerektiğini açıklamaktadır ve duanın makbulünü şeksiz ve şüphesiz bir ilaha yönelmemize bağlamaktadır.

Kardeşler! Allah Teala'ya ibadet etmeden önce hayatımızdaki bütün otoritelerden, kanun koyandan, yasa yapandan vetağutlardanteberri olmamız lazımdır. Yardımın, şifanın Allah'tan olduğuna ve İslam olabilmek için sadece Allah'ıbirlememiz şartı vardır. Allah CelleCelalühü, bu şartı Adem aleyhisselam ile birlikte başlayıp Nuh Aleyhisselam, İbrahim Aleyhisselam, Yakup Aleyhisselam, İsa Aleyhisselam, Musa Aleyhisselam, ve Peygamberimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e kadar bütün peygamberlere bildirmiştir.

Peki, biz bunu nereden biliyoruz?

**“Senden önce gönderdiğimiz her resûle:
“Şüphesiz ki benden başka (ibadeti hak eden)
hiçbir ilah yoktur. O hâlde yalnızca bana kul-
luk/ibadet edin.” Diye vahyetmişizdir.”(Enbiya
25)**

Evet kardeşlerim,bütün peygamberlere her şeyden evvel bu kaide emredilmiştir.

Demiştik ki El Mucib, dualara icabet edendir. Peki, dua nedir? Biraz bu konuya değinecek olursak dua; dilemek, istemek ve Allah ile bağ kurmak anlamına gelir. Dua ederken duanın bir adabı vardır. Dua ederken kulun, yaratıcıya karşı acziyetini ortaya koyması lazımdır.Dua ederken birinden alacağı varmış gibi istemesi duanın adabına terstir. Peki, biz nasıl dua edeceğiz? Her mevzuda bizlere rehber olan Rasulullah aleyhisselam’dan duanın şeklini öğreniyoruz.

Allah Resulü aleyhisselam diyor ki;
“Ya Rabbim, benim hakkımda ne hayırlıysa bana onu ihsan et. Benim hakkımda ne şer ise beni onunla muhafaza et.”

Dua ederken, Allah azzevecelle’nin El Mucid isminin bize intikal etmesini istiyorsak bu hadise binaen dua edelim. Allah’ın dualarınıza icabet edeceğini yakından inanarak ona dua edin bilin ki Allah Gafil bir Kalpten çıkan duaya icabet etmez (TIRMİZİ DAAVAT)

Yani, bizler duaya başlarken ne istediğimizi bileceğiz. Allah Teala’dan bir şeyler isterken, “Allah’ım istersen ver bana” tarzı dualar yapmamalıyız. Nitekim Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem diyor ki, “Sizden biri dua ederken inşallah bana bunu ver demesin. Ey Rabbim bana bunu ver desin.” Dua ederken istekli olması ve istekle beraber bir acziyet içerisinde olması lazım. Bazen insanlar sürekli dua eder, sürekli ister ama baka kalırsın ki kendince o duası kabul olmaz. Yine aleyhisselatu vesselam diyor ki;

Bir günah yoktur akrabalık bağını kesmeyi içermeyen bir dua ile Allah’a dua eden bir kul olmasın ki Muhakkak ki Allahs.v.t bu üç şeyden birini verir;

1 ya Onun yaptığı duaya icabet eder
2 ya da duasının karşılığını ahirete bırakır
3 ya da duası mislinde onu zarardan korur
Duanın bir başka adabı da ona naslarla sabit olan şeyleri tevessül ederek dua edebiliriz.

Nitekim Allah azze vecelle

Araf suresi 180 ayetinde şöyle buyuruyor;

**“En güzel isimler Allah’ındır Öyleyse bu isim-
ler ile ona dua edin.”**

Mesela kişi hasta ise Allah’ın Eş Şafi ismini zikrederek O’ndan şefaahat talep edebilir ya da işi yoksa ER Rezzak ismi ile O’na yönelebilir ya da darda kalırsa zordaysa Allah’ın El Fettah ismini zikrederek bizleri feraha kavuşturmasını bizlere başka kapıları açmasını Allah’tan niyaz edebiliriz.

DUA NE ZAMAN YAPILIR

Her ibadetin belirli vakitleri vardır kardeşlerim ama bu dua ibadeti için geçerli değildir. Duayı her zaman yapabilirsin ama Allah CelleCelalühü bazı zamanlarda yada bazı mekanlarda yapılacak duayı diğer zaman ve mekanlara nispeten daha üstün kılmıştır. Kişi dua yapacağı zaman duaların kabul edileceği vakitleri umut etmesi lazımdır.Mesela bunların biri gecenin üçte birinde dua etmektir. Nitekim Peygamber sallallahu vesselam şöyle buyuruyor.

“AllahuTeala her gece gecenin son üçte birinde dünya semasına iner ve yok mu bana dua eden duasına icabet edeyim, yok mu Benden bir isteği olan da isteğini vereyim, yok mu benden bağışlanma dileyen bağışlayayım”

İşte duanın kabul şartlarından bir vakit hadiste geçen gecenin son üçte biri olan vakittir.

Başka bir hadiste ise,

“Duaların kabul derecesi yüksek bir vakitte oruçlu bir kimsenin iftar edeceği vakittir.Aleyhisselatu vesselam diyor ki: 3 kişi vardır ki bunların duası geri çevrilmez;

- 1 Adil imamın
- 2 İftar açacağı zaman dua eden oruçlu kimsenin
- 3 Zulme uğrayan mazlumun

Rabbim bizleri kendisinin dualara icabet ettiği vakitlerde kendisine el açarak dua eden kullarından kılsın. AllahummeAmin.

KUR'AN'I KERİM MUCİZELERİ (YERALTI SULARI)

Muaz ALİMOĞLU

iletişim
muazalimoglu@fecrdergisi.com

Yer altı suları genel olarak yağmur ile oluşmaktadır.Dünya'nın tatlı suyunun %22 sini yer altı suları oluşturur. Bu sular birçok şehrin,havzanın veya sanayi tesisinin su ihtiyacını karşılayan doğal su kaynaklarıdır.

Yer altı sularının oluşumu ile ilgili insanoğlu tarafından birçok teori ortaya atılmıştır.Bunların ilki; Miletli Thales, "Kara parçalarının derinliklerinde esen rüzgarlarınbasıncı ile havaya fişkıran okyanus suları yerlere düşmekte,böylece toprağın içine geçmektedir." demiştir. Sonra Aristo; "Yerden yükselen su buharı dağların soğuk çukurlarında yoğunlaşarak yer altı göllerini meydana getirir.Kaynak suları da bu göllerden beslenir." demiştir.

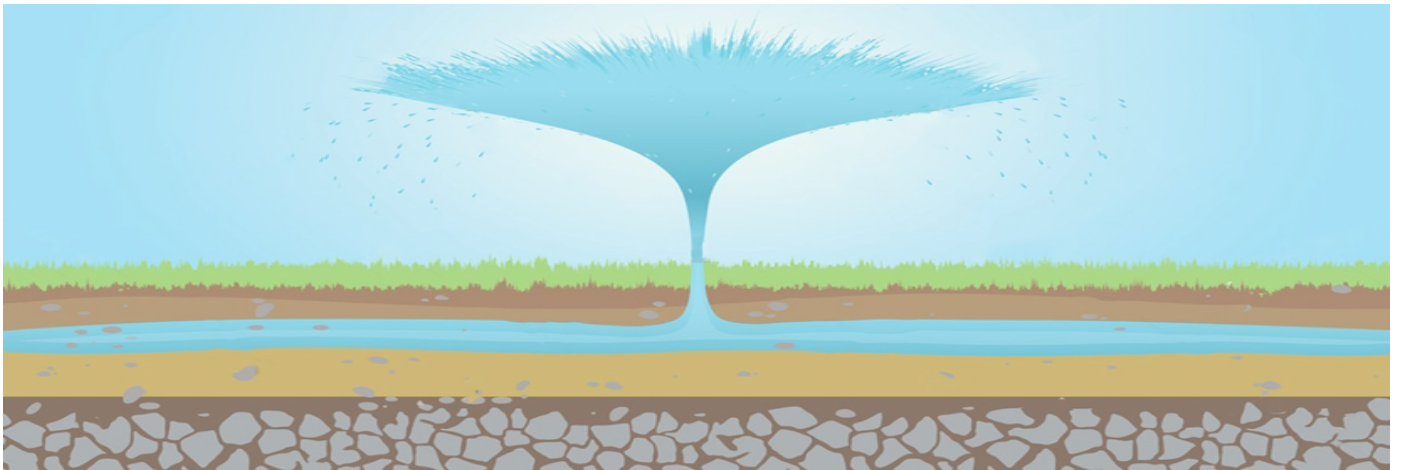
İlk belirgin keşif 1580 yılında Bernard Palissy tarafından; "Yer altı suları yağmurun toprağa sızması ile oluşmuştur." Diyerek, kendisinden önceki filozofları yalanlamıştır. Yüce Kitabımız KUR'AN-I KERİM'de;"Allah'ın gökten bir su indirdiğini ve onu topraktaki kaynaklara geçirdiğini görmüyor musun?(zümer suresi 21. ayet) Ayet-i kerimebu keşif insanın sözünü doğrulamaktadır.

Çağın en zeki filozoflarının dahi bilmediği bir doğa olayını,okuma yazma dahi bilmeyen bir kişinin 1400 yıl önce bunu bilebilmesi nasıl mümkün olabilir?İşte böyle bir bilgiyi 1400 yıl önce ancak bizi ve tüm alemi yaratan Yüce Allah;Peygamberimiz(s.a.v.) aracılığı ile bizlere bildirmiştir. Yine Allah Teala Kitabı'nda yazan ayetleri kendisine ve indirdiği dine inanmayanlara tasdik ettirerek KUR'AN- I KERİM'in mucizeliğini biz inanan ve inanmayan tüm yarattıklarına göstermektedir.

Bu mucizeler, biz Müslümanlar için;hem dünya hem de ahiret yaşamı için allah'ın bizlere Hz. Muhammed (s.a.v.) aracılığı ile gönderdiği bu yüce kitab'a dört elle sarılmamızı,o'nun ve peygamber'inin emirlerine göre hayatımızı şekillendirmemiz için birer rahmet kapısı değil midir?

Allah (c.c.) birçok ayetinde 'Düşünmez misiniz?' diye bizlerin düşünüp ve Kendisine yakınlaştıracak ameller işlemimizi istiyor. Düşünelim;bu kadar harika işleyen bir evren,bu evrenle ilgili 1400 yıl önce bizlere bu bilgileri Peygamberimiz(s.a.v.) aracılığı ile bildiren ALLAH'a ve o'nun resulu'ne ne kadar itaat ediyoruz?

allah bizlere; allah'ave o'nun resulu Hz. Muhammed (s.a.v.)'e hakkıyla itaat eden ve o'nun indirdiği din olan islam'a göre yaşamayı ve ölmeyi bizlere nasip eylesin inşallah.

AİDİYET VE SAHİPLENME

Abdulkerim SİDDİK

abdulkerimsiddik@fecrdergisi.com

Hamd bizleri necis bir sudan yaratıp sonra bizleri izzetli ve yeryüzünün en şerefli varlığı kılan Allah'a aittir. Salât ve selâm ise pak sünneti olan nebimiz Muhammed'e (aleyhisselatuvesselem) ve ehline aittir.

Fitri olarak insanın yaratılışı, bulunduğu ortam ne koşulda olursa olsun ona uyum sağlayabilecek özelliktedir. Çünkü kainatın yegane sahibi, insanı eşşerefli mahlukat biçimde yaratmıştır. İçinde bulunduğumuz dünya; çeşitli ırklar, insanlar, düşünceler, hayat koşulları v.b. şartlarla müsavidir. Bu ortamları paylaşan insanların çeşitli derd, tasa, sevinç gibi hayat şekilleri mevcuttur. Kimi toplumlar düşünce sistemlerinin kölesi olmuş, kimileri birilerinin hegemonyası için kurban edilmiş, kimileride sadece kendi değer yargısını yaşamak istediği için zulme, tecavüze, haksızlığa uğramış ve uğramaya da devam etmektedir. Bu zulümler, zorbalıklar, köleleştirmeler sürekli insanı bir mücadeleye itmıştır. İşte bu mücadele içinde ki en önemli etmen, insanın kendi inancı için ortaya koyduğu değerleridir.

Peki, bu mücadele ne amaçlı olmalı ve yöntemi nasıl olmalıdır?

Yani gidilecek yoldaki metot nasıl olmalıdır? Davanın savunucusu olan mensuplar her şeyden önce inandığının ne şekilde zuhur ettiğine bakmalıdır. Daha sonra bu yolun uygulayıcıları kendi savundukları davanın müsebbipleri olmalıdır. Tabiri caizse onun bir parçası haline gelmelidir. Çünkü "sahiplenme ve aidiyet" duygusu olmadan bir davanın sorumlusu olmak, bataklıktaki sinekleri öldürmeye benzer. Savunduğumuz dava eğer bizim annemiz, babamız, kardeşimiz v.s. dünyadaki değerlerimizden daha değerli olmaz ise o davayı savunmaya bir hakkımız da olmaz! Bir insan yastığa başını koyduğunda ben kendi değerlerim için ne yaptım? Sorusunu sorarak ve bunu içinde taşıyarak yaşarsa, hele bir de bunu gerçekten sonunda mutlak selamet olan bir hayat için yaparsa belki davası da ona sahip çıkar.

Düşünsel boyuttaki mücadeleler tarih boyunca asla yenilgiye uğramamış aksine galip gelmiştir. Çünkü "fikirlere kurşun işlemez." İşte bu duruş insana özgün bir kimlik getirmiş aynı zamanda kendi insanlık tebaasını ortaya koymuştur. Tarih bunu çok kere tekerrür etmiştir. Örnek olarak geçenlerde hayatını kaybeden Güney Afrika Cumhurbaşkanı Nelson Mandela 1994 de ilk defa Güney

Afrika'nın Başbakanı olmuştur. Nelson Mandela üniversite yıllarında ülkesinde olan sömürü sistemini kabul etmeyerek bir direniş başlatmış ve o direnişinde başına gelen türlü sıkıntılarda duruşunu bozmamış ve sonunda ülkesine özgürlük getirmiştir. Mandela gibi örnekler birçoğudur. İncanın savunuculuğu insanın içinde bulunduğu ortamı ve şartı ne olursa olsun onu karamsarlığa itmez tam tersine daha güçlü kılar ve kılmalıdır.

Dedik ki bu savunuculuk bir de ilahi bir saadet için olursa o zaman Cenabı Allah'ın yardımı da gelmiş olur ki zaten Allah'ın yardımı olursa dünya bile karşınızda duramaz. Bir örnek de İslam'ı kendi benliğinde taşıyan davasının sorumluluğuyla yaşamış ve inşallah ki şehadeti tatmış olan Şehid Seyyid Kutup'a bakalım. 1906 yılında Mısır da dindar bir aileden dünyaya gelmiştir. İyi bir eğitim alan Seyyid Kutup 1948 de New York'a gitmiş ve batının hayat tarzını gözlemlemiş ve batının yaşam standardına keskin bir bakışla dönerek "İslam'da Sosyal Adalet" kitabını yazmıştır. Kendisi Maarif Bakanlığında yardımcı görevi iken İhvan-ı Müslimin kuruluşuna kaydını yaptırmış ve dergide yazı yazmaya başlamıştır. Daha sonra birden fazla devlet tarafından hapse atılmış ve en sonunda da dönemin rejim tarafından idam edilmiştir. Tabi onun bu idamı ile bir bedel ödenmiş ve İslam ümmetinin yolunu aydınlatmıştır!

Bu gibi kişilerin tarihin sayfalarına kalın harflerle kazınmasının sebebi savunduklarına ait olmalarıdır. Çünkü samimiyet insanın hedefini ıskalatmaz, bilakis yolundaki en büyük yardımcısıdır. Öyle ki gerçekten insan değerini ortaya koyabilmesi için sürekli zihnini açık tutmalı ve araştırmadan asla müstağni olmamalıdır ve savunduğu her neyse duruşunu bozmadan sahiplenerek ve en önemlisi "duruş olan, yani durmayan" olmalıdır. Aidiyetli insan, yaşamının bir parçası olduğunda duyguların da zinde kalmasını kolaylaştırır. Böyle bir yaklaşım insanın yapısına uzak değil bilakis ruhuna uygundur. Hareket halinde olmak insanın ölü toprağını üstünden atmasıdır. Belki bu tanımlamalar biraz felsefeyi andıracaktır. Ne yazık ki biz bu niteliklerden öyle bir uzaklaşmışız ki bunları sadece televizyon programlarındaki sözde bilginlerin konuşacakları şeyler olarak algılıyoruz. Güncel olarak bunları dert edinen, kaygılanan kişileri bulmak azınlıktadır.

Peygamber (sallallahualeyhivesellem) hadisi şerifte

"Bir Müslüman kendisi için istediğini kardeşi için istemez ise Salih iman etmiş olmaz" buyurur.

Rasulullah aleyhisselam, İslam'ın öğreticisi vasfıyla bir ümmet bilincinin oluşumu; ancak Müslümanların tek bir vücut gibi hareket ederek, İslam'ın Kurani nizamını dünyaya hakim kılmaları ile olacağını hayatıyla öğretmiştir. İşte bu düşünce bencilliği köreltip asıl olan amaca yöneltir. Eğer ki bir dava hele ki bu İslam ise bundan kaçınılamaz ve zaten olmaz ise Allah da nusretini nasip etmez. İşte bütün Müslümanların özlemini çektiği birliktelik her ferdin **"ben ne yapabilirim?"** sorusunu sorarak ve davasını sahiplenerek neler yapabileceğinin peşine düşmelidir. Toplumun yapı taşı bireylerdir. Bireyler kendilerini geliştirip öz güven içerisinde yaptıkları işin bilincinde olarak çizgisinde durmalı ve sürekli olarak hazır olmalıdır.

FASIK KAVRAMI

Muhammed YAŞAR

İletişim

muhammedyaşar@fecrdergisi.com

Hamd, kullarının yaptığı nankörlüklere rağmen onlara hala Rahmet ile davranan, onlara tevbe etmeleri için zaman veren alemlerin Rabbi ve Tek İlahı olan Allah Teala'ya, salat ve selam bizlere rahmet olarak gönderilen Rasulallah aleyhisselam'a ve onun ashabınadır.

Kuranı Kerimdeki odak kavramlardan biride fisk ve fasık kavramıdır.

Kavramın; şirk, küfür, nifak, irtidat, cürüm, isyan, günah ve fesatla ilgisi vardır. Kuranı Kerimin farklı kelimelerle ifade ettiği tüm günah kavramları fisktır.

Kelime olarak fisk; hurma ve benzeri şeyler için kabuğunu yırtıp çıkmak veya belirli bir sınırı aşmak anlamına gelir. Fasık; fisk veya füsük kökünden türemiş bir sıfattır. İşlevsel anlamda küfürden daha umumdur.

Fasık kavramı Şeriatta, Allah Teâlâ'nın emrine itaat ve boyun eğmekten veya dinin insan hayatı için belirlediği sınırlardan çıkmaktır. Her küfür fisktır ama her fisk küfür değildir. Şöyle de diye biliriz; her kafır fasıktır ama her fasık kafır değildir. Fiskın en üst derecesi küfür, en alt derecesi ise küçük günahlardır.

Tanım bağlamında ifade edersek;

1 Küfürü tercih edenler

"İçlerinden ölen herhangi birine hiçbir zaman namaz kılma ve kabri başında durma çünkü onlar Allah'ı ve Resulünü inkar ettiler ve onlar fasık olarak öldüler" (Tevbe 84)

2 Kitap ehli

"Sizler insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder kötülükten men eder ve Allah'a inanırsınız kitap ehli de iman etseydi kendileri için daha hayırlı olurdu onlardan iman edenler vardır çoğu ise fasıktırlar." (Ali İmran 110)

3 Münafıklar

"Münafık erkeklerle münafıklar kadınlar birbirlerindedir kötülüğü emreder iyilikten men eder ellerini sıkırlar kendileri Allah'ı unuttular Allah da kendilerini unuttu şüphesiz ki münafıklar fasıkların ta kendileridir." (Tevbe 67)

Bu ayetlerini verdiği mesajlara göre tüm küfür gurupları en ilkelinden en modernine kadar fasıktır Kelimenin terimsel anlamı kuranda şöyle yapılmıştır;

“{melekler arasında yaşamakta olan} o{iblis aslen} cinlerden di {ademe secde etmemekle} rabbinin emrine karşı geldi.” (Kehf 50)

Yani ilahi buyruğa itaat etmeyerek, Allah'ın emrinden çıktı Allah'a itaatsizlik ve isyan olarak ifade edilen bu kavramın hem itikadi hemde ameli alanda taaluğu vardır. Bu bağlamda şunu söyleyebiliriz ki küfrün tüm türleri fasıklıktır.

Buna bozulmuş dinler ve idolojiler de dahildir. Yüce Allah'ın emrini yerine getirmemek de yine aynı şekilde dahildir.

Farzları ve Vacipleri terk etmek, Hazreti Peygamber aleyhisselam'a ittiba etmemek, haram işlemek ve mekruhlara dalmak fasıklıktır. Fasıklık kafirlerin hem inanç hem de amellerini içine alırken Müslüman birinin sadece günahları ile ilgilidir.

Fasık kavramı Kur'an'ı Kerim'de 54 defa geçmesine rağmen bir defa mazi fiili olarak kullanılır 41 ayette de ismi fail olarak geçer.

Allah u Tealafasık kavramını zaman zaman mümin kavramının karşıtı olarak ifade etmiştir;

“Hiç Mümin olan kimse Fasık olan kimse gibi midir bir olmazlar.” (Secde 18)

Bu ayette Fasık, küfür anlamında kullanılmıştır. Bu ayeti kerime bazı kafirlerin Müslümanlara ahirette sizinle bizim yerimiz aynı olacak, Allah katında eşit olacağız demeleri üzerine nazil olmuştur.

Müslümanlar sevap, Şeref ve derece bakımından üstün olup cennete girecekler, fasıklar ise ebediyen kalmak için cehenneme gireceklerdir.

“Ama iman edip Salih amel işleyenler için yaptıklarına karşılık Konak olarak Meva cenneti vardır ama fasıkların barınağı ise ateştir her ne zaman oradan çıkmak isteseler oraya iade edileceklerdir onlara yalanladığınız Ateş azabını tadını denir.” (Secde 19 ve 20)

Bu ayetler bağlamında fasıklar için ebedi cehennem yorumunun yapılmasından kastedilen, müşriklere ve kafirler olduğu kanıtıdır. Zira Müslüman bir kişi günah işlemeyi helal kabul etmedikçe ebedi olarak cehennemde kalmaz.

Ehli sünnetin görüşü bu yöndedir. Bilinmesi gereken önemli bir konu da fasıklar, itikadi bir sınıf değildirler. İtikaden insanlar Mümin münafık ve kafir diye sınıflandırılırlar. Fasıklık ise sadece bir niteliktir. Kafirlerin ve münafıkların hem inançlarını hem de amellerini kapsar.

Müslümandan zuhur eden günahlar için fisk nitelmesi kullanılsa da iman için asla kullanılmaz. Bu çerçevede şu hükmü bir daha yenileyelim

“Faili helal görmedikçe hiçbir fasıklık ameli, Müslüman bir şahsiyeti dinden çıkarmaz ve onun ebedi cehennemde kalmasını gerektirmez.”

Kur'an-ı Kerim'de fasıklık sıfatının tüm kullanım biçimleri kafirler, müşriklar, yahudi ve hristiyanlar bir de münafıklar içindir.

Tüm bu ayetler içerisinde sadece bir ayette yalan söyleyen ve toplumu yanıltmak isteyen bir Müslüman için kullanılmıştır.

“Ey iman edenler! Eğer size bir Fasık bir haber getirirse araştırın sonra bir topluma bilmeden sataşırınız da yaptıklarınıza pişman olursunuz.”

(Hucurat 6)

**Velhamdulillahirabbilalemin
vesselam...**

YAKİNİ İMAN VE TEVEKKÜL

Zeyd ENFAL

İletişim

zeydenfal@fecrdergisi.com

Hamd Alemlerin Rabbine, salat ve selam Peygamber Efendimiz Muhammed s.a.v üzerine, ve yine salat ve selam O'nun, yolunu takip eden Mümin, Muvahhid ve Mücahid kullarının üzerine olsun.

Yakini iman, lügatte bir şeyden şüphe duymadan, sağlam ve kati bir şekilde onu bilmek veya tereddütsüz ilim olarak geçmektedir.

Şeri manası ise ki bizi ilgilendiren bu manadır çünkü hayatımıza lanse etmek için öncelikle onu bilmeli ve onu yaşayanlara bakmalıyız bu şekilde tam anlamda İslam adını taşıyoruz oluruz. Konumuza dönecek olursak şeriatı, Allah azzevecelle'nin iman etmemizi istediği her mevzuda bu mevzular ister küçük olsun ister büyük olsun bunlara şeksiz ve şüphesiz iman etmek ve bu imanı günlük yaşantımızda fiyata dökmeye yakini iman denir.

Hiçbir Müslüman iman mevzusunda şüphe duymaz çünkü bildiğimiz üzere şüphe imanı yok eder o zaman her Müslüman yakini bir imana mı sahip olur? Çünkü yakini imanın şüphe barındırmayan iman olduğunu söyledik. Buradaki kastı Allah azzevecelle'nin izniyle örneklerle açıklarsam tam olarak oturmuş olacaktır. Örneğin, her Müslüman Allah azzevecelle'nin üzerimizde tasarruf sahibi olduğuna iman eder ve bunda şüphe duymaz ama bu konu günlük hayata gelince biraz değişikliğe uğramaktadır. Mesela, diyelim ki Allah muhafaza başımıza bir trafik kazası geldi ve bu kazanın sebebi de bizim bir hatamızdan ötürü. Kazadan sonra, "işte sağ aynayı kontrol etseydim bu olmazdı ya da acele etmeseydim arabayı çarpmazdım ve ya kafam dolu bir şekilde trafiğe çıkmasaydım başıma bunlar gelmezdi." tarzı cümleler, Allah azzevecelle'nin üzerimizdeki tasarruf hakkına olan imanın yakini bir iman olmadığını göstermektedir.

Çünkü biz "şöyle olmasaydı böyle olurdu" tarzı cümleler kurduğumuzda Allah azzevecelle'nin bizler üzerindeki filini ortadan kaldırmış bulunuyoruz (haşa). Bu yüzden, yakini imana sahip olan bir Müslümanın her olaydaki sözü bu olaylar şer olsun hayır olsun fark etmeksizin, "Allah azzevecelle'nin takdiriyle bu oldu, Allah azzevecelle dilemeseydi bu olay gelmezdi" gibi sözler sarf eder.

Tevekkül de aynı yakini iman gibi bir mana taşımaktadır.

Başta gelen her şeyin Allah azzevecelle'nin dilemesiyle olduğunu bilmek, O'nun bizim için her daim hayır dilediğini, şer gibi görünenlerde hayrın olduğunu, hayr gibi görünenlerde şerin olduğunu tam

bir imanla inanmaktadır. Yine bir örnek verirse inşallah tam anlamıyla anlamış ve buna göre yaşantımıza lanse edebiliriz Allah Teala dilerse. Her hangi bir öğrenci düşünün, matematik sınavından geçebilmesi için kendisine düşen görev nedir? Tabi ki de gece gündüz oturup sınavda çıkacak olan konuları tam olarak öğrenmesidir. İşte sınav anı ve sonrası ise Allah azzevecelle'ye kalmıştır. Müslüman kişinin buradaki durumu, "Allah'ım sınav için elimden geldiğini yaptım gerisi Senin bileceğindir. Allah'ım geçmemi dilemişsen ne olursa olsun bu sınavdan geçeceğim veya Allah'ım geçmememi dilemişsen ki sen haşa bizlere karşı zulümkar değilsin ancak başımıza gelen musibetler bizlerin nefislerine yaptığı zulümden ötürüdür." Derse bu kişi inşallah hakkıyla Allah azzevecelle'ye sırtını dayayıp, tam bir anlamla tevekkül etmiş olur.

Bu mukaddimeden sonra inşallah Allah azzevecelle'nin kelamını ve Rasulullah aleyhisselam'ın hadislerine değineceğim. Böylelikle konu inşallah tam olarak anlaşılmalı olacaktır.

Allah azzevecelle, ele aldığım bu konuyu aslında Tevbe suresi 51. Ayette tam olarak özetlemektedir.

"De ki: "Allah bize ne yazmışsa başımıza ancak o gelir, O bizim mevlâmızdır." Müminler yalnız Allah'a güvenip dayansınlar."

Bu ayetten anlaşıldığı üzere, ne yaparsak yapalım Allah azzevecelle'nin dilemesiyle veya dilememesiyle yapmaktayız. Bizlere neyi uygun görmüşse o başımıza gelecektir, bundan kaçış yoktur. Nitekim Yunus suresi 107. Ayette "Allah sana bir zarar verecek olursa, onu O'ndan başka giderecek yoktur. O senin hakkında bir iyilik dilerse onun lutfunu engelleyebilecek de yoktur. Bunu kullarıdan dilediğine nasip eder. Bağışlayan ve esirgeyen O'dur." Diyerek başımıza gelebilecek küçük büyük her olayda tabiri caizse yüreğimize su serpmiştir. Çünkü kişi 200 liralık bir zarara uğrayacaksa bu ne 199 lira olur ne de 201 lira olur. Aslında bu ayeti hayatımızın merkezine inşa etsek inşallah korku ve perişanlık (dünyalık için) hiç yaşanmayacak dereceye inecektir inşallah.

Başka bir ayete baktığımızda,

"Birtakım insanlar onlara, "İnsanlar size karşı asker toplamışlar, onlardan korkun" dediler de bu, onların imanlarını arttırdı ve "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir!" diye cevap verdiler." (Ali imran 173)

Buradaki olay Uhud savaşından dönerken Ebu Sufyan o zamanlar iman etmemişti, birilerini Peygamber aleyhisselam'a göndererek Mekkeli müşriklerin tekrardan toplanıp size saldırmak için geldiğini söylemesini istedi. Bunun üzerine oradaki Müslümanların sözü hasbinallahveni'mel vekil oldu. Yani bir üstteki ayetle paralel olarak gelseler de Allah azzevecelle izin verirse gelebilirler, bizlerle savaşsalar da Allah Teala'nın dilediği kadar bizlere zarar verebilirler. Bundan ötesi olmayacaklarına tam yakini bir imanla Allah Teala'ya tevekkül etmişlerdir.

Son olarak Rasulullah aleyhisselam'ın bu konudaki hadislerini ele alalım inşallah.

Rasulullah aleyhisselam, "Eğer başına bir iş gelirse, 'Keşke şöyle yapsaydım; o zaman şöyle olurdu.' deme. 'Allah'ın takdiri böyleymiş; O dilediğini yaptı.' de. Zira, 'Keşke şöyle yapsaydım.' sözü, şeytanın vesvesesine yol açar." (Müslim, Kader, 34)

Başka bir hadiste ise,

"Eğer siz Allah'a gereği gibi güvenseydiniz, (Allah), kuşları doyurduğu gibi sizi de rızıklandırdı. Kuşlar sabahları kursakları boş olarak çıktıkları halde akşam dolu kursaklarla dönerler." (TirmizîZühd 33)

Konuyu özetlemek gerekirse her olay Allah azzevecelle'nin dilemesiyle olduğunu her zaman aklımızda bulunması bizlere Allah Teala'ya karşı yakınlıklaştırmakla beraber bizlerin imanını arttırır. Bunun yanında dünyevi işlerimizde sıkıntı yaşamaksızın "Allah Teala'nın takdiri" sözü bizlere merhem olur inşallah.

Allah azzevecelle bizleri bu şuurun farkında olup, yakini bir imanla ve tevekkülle yaşayan Müminlerinden eylesin. Allahummeamin.

facebook ve instagram adreslerimizden resimli ayet ve hadisleri takip edebilirsiniz

fecrdergisi/faceboobk - fecrmescidi/instagram

**“Kardeşim!
Sen duvarların ardında
Zincirlere vurulsan da
Özgürsün!
Ve eğer Allah’sa dayanağın
Güvencedesin
Bin bir tuzak arasında”**

Şehid Seyyid Kutub

TEVHİD VE SÜNNET MÜDAFAASI
www.fecrdergisi.com